

Sygn. akt **IIK 156/14 (1 Ds. 816/14)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 07 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Statkiewicz

Protokolant: Marta Brodala

po rozpoznaniu sprawy

P. S.syna J.i T.z domu (...)

urozonego (...) w O.

(PESEL: (...))

oskarzonego o to, że

w dniu 15 stycznia 2014 we W., jadąc ul. (...) w kierunku pl. (...) kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr. rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem I - badanie: 0,60 mg/l, II - badanie: 0,51 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

* * *

I. Uznaje oskarzonego **P. S.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu warunkowo na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 15.01.2014 r. do 16.01.2014 r.;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarzonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

V. zwalnia oskarzonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 stycznia 2014 r. około godziny 20.25 we W. P. S. okolicach Mostów M. poruszał się samochodem R. (...) i nie zastosował się do obowiązującego tam zakazu wjazdu. W tym miejscu pełnili służbę strażnicy miejscy M. Z. i P. Ś.. Po stwierdzeniu wykroczenia podjęli interwencję, w trakcie której wyczuli od kierowcy woń alkoholu, wobec czego wezwali patrol policji. Oskarżony został przewieziony na komisariat policji, gdzie przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało – o godzinie 21.06 – 0,6 mg/l, zaś o godzinie 21.23 – 51mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. P. S. powiedział, że w tym dniu wypił 4 piwa.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 18, 31, 52,53

zeznania świadka M. Z. k. 8-9, 53

protokół użycia alkometru k. 4,

P. S. ma na utrzymaniu czworo dzieci, pracuje dorywczo w charakterze budowlańca, osiągając dochód ok. 1500 zł.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 18-19, 52

P. S. był karany, w tym za przestępstwo niealimentacji i przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: karta karna k. 26-28.

Karta karna zawiera też informacje o skazaniu za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k na karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skazanie uprawomocniło się w dniu 16 lutego 2006 r. , przy czym wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 4 lat próby, nie orzeczono wobec niego świadczenia pieniężnego- uległo więc zatarciu z mocy prawa po upływie 4 lat i 6 miesięcy od prawomocności wyroku.

Dowód: karta karna k. 26-28, odpis wyroku k. 36-37

Przesłuchany w charakterze podejrzanego P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Podobnie wyjaśnił w toku rozprawy. Wyjaśnienia oskarżonego zbieżne były z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka M. Z. – funkcjonariusza Straży Miejskiej podejmującego interwencję wobec oskarżonego. Zeznania tego świadka nie budziły żadnych wątpliwości co do ich wiarygodności , jest on osobą obcą dla oskarżonego, z jego zeznań wynika w sposób jednoznaczny dlaczego podjął interwencję. Żadnych wątpliwości nie budził też protokół użycia alkometru – co do rzetelności którego żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń. Wskazany materiał dowodowy pozwolił na jednoznaczne ustalenie, że P. S. wypełnił swoim zachowaniem znamiona występku z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony miał świadomość bezprawności swojego postępowania, prowadził pojazd po spożyciu alkoholu i to w takiej ilości, że nie mógł mieć wątpliwości, że jest nietrzeźwy.

Zważywszy na okoliczności popełnienia czynu, Sąd uznał, że stopień jego społecznej szkodliwości jest znaczny. Oskarżony jechał po drodze publicznej, ruchliwej znajdując się w stanie nietrzeźwości, stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu, popełnił dodatkowo wykroczenie polegające na niestosowaniu się do znaku zakazu wjazdu.

Zaistnienie takiego zagrożenia nie stanowi oczywiście znamienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., niemniej – zdaniem Sądu – ma istotne znaczenie dla oceny społecznej szkodliwości czynu.

Sąd wymierzył karę pozbawienia wolności w wysokości 8 miesięcy mając na uwadze okoliczności wymienione przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, nadto fakt znacznego stopnia nietrzeźwości oskarżonego. Zdaniem Sądu jednak zaistniały okoliczności pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania kary- oskarżony był co prawda skazany, ale za przestępstwa inne niż przeciwko bezpieczeństwu w ruchu lądowym, ma na utrzymaniu czwórkę dzieci, podejmuje prace dorywcze . Zdaniem Sądu wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na trzyletni okres próby będzie wystarczające dla wdrożenia go do poszanowania porządku prawnego.

Orzeczona kara powinna w ocenie Sądu spełnia stawiane jej cele represyjne, wychowawcze i prewencyjne, pomimo warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zakreślony oskarżonemu trzyletni okres próby da możliwość zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej sformułowanej wobec oskarżonego, a jednocześnie będzie dla niego motywacją do szczególnie pilnego przestrzegania porządku prawnego.

Zobligowany treścią przepisu art. 42 § 2 kk, Sąd zastosował wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku, uwzględniając stwierdzone stężenie alkoholu we krwi.

Mając na względzie fakt, że oskarżony co prawda osiąga dochody, ale nie są one stałe, nadto ma na utrzymaniu czworo Sąd odstąpił też od wymierzenia oskarżonemu kary grzywny, uznając, że inne orzeczenie w tym zakresie byłoby sprzeczne z treścią art. 58 § 2 k.k., z tych też powodów nie orzeczono od oskarżonego fakultatywnego świadczenia pieniężnego.

Okoliczności powyższe legły także u podstaw decyzji o zwolnieniu oskarżonego z kosztów postępowania – na podstawie art. 624 § 1 kpk.